

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

4 sönd. i påsktiden

"Vägen till livet"

Jesus Syraks vishet 28:3-7

2 Kor 4:16-18

Joh 14:1-14

Ps: 198, 472, 298, 715

Med jämna mellanrum brukar det uppstå diskussioner över hur man ska förstå Jesus ord om att han är Vägen, Sanningen och Livet. I tidningen Dagen har det nyligen hänt. Men vad betyder det Jesus säger? Betyder det att Jesus är den enda Vägen till Gud, eller att han är Vägen för oss kristna, medan det kan finnas andra vägar för andra folk. Är anspråket exklusivt, det vill säga utesluter det andra religioner och deras vägar?

För att komma fram till rätt svar är det viktigt att man ställer rätt frågor. En fel ställd fråga leder tanken fel och då kommer man inte fram till rätt svar.

Om man då frågar sig om inte alla religioner kan vara samma väg till Gud, så förutsätter det att man tänker sig kristen tro som en religion vid sidan av andra. Människan har att söka sig fram till Gud och när man börjar sitt sökande ja, då börjar man ju från där man är. Beroende på utgångspunkt kan det därför bli olika vägar för olika människor. Men precis som alla vägar bär till Rom leder alla religioner till Gud, bara från olika håll.

Ja, om religion handlar om att söka sig till Gud och kristendomen är en religion vid sidan av andra, så ligger det en viss logik i ovanstående resonemang.

Men jag menar att kristen tro bygger på uppenbarelse. Den som frågar sig om man inte kan bli frälst vid sidan av Jesus tänker sig Gud som någon vi människor kan söka sig fram till genom religiösa övningar och teknik.

Men hela den bibliska uppenbarelsen visar att rörelsen är det motsatta: det är Gud som söker upp oss. Gud sitter inte bara där och väntar på att vi ska komma, han har själv tagit initiativet och går oss till mötes. Och då kommer saken i ett annat ljus. Om det hade legat på oss att söka upp Gud, då hade det varit logisk med många olika sätt att ta sig dit, lika många som det finns människor. *Men om det är Gud som söker oss, då finns det bara en väg, den väg som Gud har gått.* Nu har Jesus kommit till oss, Jesus har uppenbarat Gud för oss, han har öppnat en väg för oss och visat oss denna. Ja, Jesus är själva Vägen.

Jesus är alltså universell, han har universella anspråk. Han är allas Herre, inte bara de som bekänner honom som sådan. Han är hela universums Herre.

Därmed inte sagt att det inte kan förekomma sanningar i andra religioner. Vi behöver inte tänka att andra religioner skulle vara idel osanning. Det kan finnas mycket vishet och sanning och även deluppenbarelsen i andra religioner. Men den fulla uppenbarelsen har kommit med Jesus.

När man ska någonstans är det ju av största vikt att man är på rätt väg om man vill komma fram till målet. Det viktigaste är inte hur fort man tar sig fram, eller hur väl man går utan att man går på rätt väg. Det är avgörande.

Att Jesus är Vägen betyder att Gud inte nöjer sig med att bara förse oss med en karta. Han har själv kommit till oss för att visa vägen, leda oss ända fram.

Vad innebär det att han är Sanningen? Vad är sanning, frågade Pilatus retoriskt vid sitt förhör av Jesus. Ja, det är i och för sig inte helt lätt att svara på. Enligt en sanningsteori är ett påstående sant om det överensstämmer med verkligheten, och det låter ju rimligt.

Men om det hade varit så enkelt att komma fram till verkligheten, hade vi sluppit mycket politiskt käbbel. En stor del av våra samtal handlar ju om att förklara vår syn på verkligheten. Det är inte så enkelt att bli överens om vad som är sanning.

Och nu kommer Jesus och pratar om sanning, dessutom om Sanningen i bestämd form. Är han ytterligare en agitator som ska tala om för oss hur saker och ting är?

Men Jesus är annorlunda: han säger inte att detta och detta är sanning. Han kommer inte med fakta och påståenden och säger att detta måste ni tro på! Han säger. ”*Jag är Sanningen*”.

Sanningen är alltså en person, inte en samling dogmer och läror. Om någon frågar: Tror du att du äger sanningen? Så är det enda raka svaret: Nej, men jag hoppas att Sanningen äger mig.

Men vad betyder det att Jesus är Livet? Lever vi inte allihop? Men det är stor skillnad på att överleva och att leva. För Jesus är liv något mer än bara existens. Liv har den som har kontakt med Gud. Lever man inte i relation till honom är man död, även om man lever.

Det är därför som Herren Gud kunde säga till Adam: äter du av kunskapens träd på gott och ont kommer du att dö. De dog ju inte fysiskt när de åt, men att vända Gud ryggen är att vända ryggen till Livet självt. Liv handlar mer om fysiskt liv, det gäller även vårt andliga liv.

Nu säger Jesus att han är Livet med stort L. Om du vill något mer än bara överleva, om du vill att livet ska vara något mer än en transportsträcka mellan vaggan och graven då ska du komma till Jesus. Han som är Livet och gör livet värt att leva.

När Jesus säger att han är Vägen, Sanningen och Livet så säger han inte tre saker om sig själv. ”Sanningen och Livet” är ett förtydligande. Han är Vägen, och *denna väg är sanning och liv*. Vägen som metafor har alltid spelat stor roll för de kristna. Redan innan de första kristna började kallas kristna, fick de heta: ”de som var av den Vägen”. Är att vara kristen är att vara på väg, på den väg som Gud har gett oss när han steg ner till oss.